

[Svend Erik Hovmand]

plan får vi en mere beslutningsrelevant angivelse af de formål, man søger bevilling til. Der etableres gennem budgetternes udformning og opstilling umiddelbar sammenhæng med beslægtede kommunale aktiviteter. Samtidig bliver det meget lettere at orientere sig i budgettet.

Jeg skal skåne Tingets medlemmer for en mere detaljeret gennemgang af de mange ændringer og blot henvise til den introduktion til det nye system, som Budgetdepartementet har givet i Småttryk nr. 61.

Fra og med finansåret 1991 vil også finanslovsforslagets ydre fremtræden blive ændret, således at man får en samlet, samordnet og mere brugervenlig præsentation af det omfattende stof, som vedrører finanslovsforslaget.

Alt i alt skulle der herved kunne gives såvel den interesserede offentlighed som de enkelte folketingsmedlemmer en bedre betjening.

Jeg vil slutte med at nævne, at vi i Finansudvalget regner med allerede fra i år at kunne give samtlige Tingets medlemmer en samlet afstemningssystematiseret oversigt over de mange ændringsforslag, der jo traditionelt stilles ved tredjebehandlingen af finanslovsforslaget. Hensigten hermed er at give det enkelte medlem mulighed for gennem hele afstemningsforløbet at få overblik over indholdet af det enkelte forslag, hvilke partier der på forhånd har meddelt at kunne tilslutte sig, og i det hele taget en bedre service til gavn for medlemmerne.

Behnke (FP):

Jeg har i efterårets anledning tilegnet mig en lettere hæshed, men det håber jeg at man bærer over med.

Det kommer næppe som den helt store overraskelse, når Fremskridtspartiet mener, at den fremlagte finanslov for 1990 er alt for svag, men til forskel fra situationen omkring de senere års finanslove er regeringen også selv klar over, at der skal gennemføres væsentlige ændringer af finansloven, for den når frem til tredje behandling den 14. december.

Regeringen har som bekendt fremlagt en plan, som den ønsker indarbejdet i finansloven. Der kan så for nærværende herske en vis tvivl om, i hvilken form planen skal indgå i finansloven. Der forhandles jo, og det er der selvfølgelig ikke noget galt ved. Der, hvor de gale streger begyndte, var, da regeringen valgte sin forhandlingspartner. Regeringen har valgt at for-

handle med socialisterne, nogle socialister, som i socialdemokratisk skikkelse allerede den 27. april havde fremlagt deres forslag til »Tomgang i 90'erne«.

På trods af at regeringen således på forhånd var i stand til at afveje det socialdemokratiske forslag i forhold til regeringens egne planer og dermed konstatere, at de ligger langt fra hinanden, valgte regeringen alligevel at starte forhandlinger med Socialdemokraterne. Det er forhandlinger, som har stået på i flere måneder, og som måske inden for den nærmeste fremtid ender uden noget som helst resultat.

Efter vores mening burde regeringen have taget kontakt til alle de andre ikkesocialistiske partier og afprøvet den forligsmulighed først. At man ikke har gjort det, kan egentlig undre, når regeringen i reklamen for sin plan talte om skattelettelser for omkring 40 mia. kr. Hvorfor valgte regeringen ikke at invitere Folketingets mest skattelettelsesbejgestrede parti, Fremskridtspartiet, med, når man ønskede at gennemføre skattelettelser?

Det ved vi nu, for når man læser nærmere i planen og ser de økonomiske beregninger, der er foretaget efterfølgende, viser det sig, at hovedparten af planen går ud på skatteomlægninger og også enkelte skatteforhøjelser. Det er selvfølgelig nok lettere at få Socialdemokratiet med på den slags ideer end at få Fremskridtspartiet med.

Vi har traditionen tro i tirsdags fået forelagt en budgetoversigt for oktober 1989, og det viser sig, at regeringen på det, man teknisk kalder DAU-saldoen, havde regnet 14,7 mia. kr. for optimistisk, dengang finansloven for 1989 blev vedtaget. Men går man tilbage til fremlæggelsestidspunktet for finansloven for 1989, har regeringen altså regnet hele 23,7 mia. kr. forkert i forhold til det, der dengang var intentionen. Sammenligner vi med tallene for 1988, havde man dengang – altså helt tilbage i 1987 – regnet med at ende på en DAU-saldo på minus 1,6 mia. kr. eller deromkring, og det var også, hvad man regnede med ved finanslovsfremsættelsen. Regnskabstallet fra 1988 blev, som alle ved, et minus på 13,4 mia. kr., altså et fejlskøn på 12 mia. kr.

Derfor må regeringen kunne forstå, at vi med årene 1988 og 1989 som erfaringsgrundlag er meget skeptiske over for det nuværende skøn for 1990, der går ud på et minus på 2,4 mia. kr.